

РЕШЕНИЕ

№ 8048

гр. София, 29.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Бойкинова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **8867** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 във вр. с чл. 21, ал. 3 от АПК във вр с § 8 от ПЗР на АПК.

Образувано е по жалба на С. П. Г. от [населено място], чрез адв. П. П., срещу мълчалив отказ на кмета на район „С.“ – Столична община, постановен по молба-декларация вх. № РСЛ22-ГР94-2905/02.08.2022 г., за извършване на обстоятелствена проверка за поземлен имот – незастроено дворно място, с площ от 467 кв.м., парцел № 555, УПИ Ш, квартал № 232 на кв. Редута, с идентификатор 68132.702.555 по одобрения кадастрален план на [населено място].

С жалбата се твърди, че със заявление вх. № РСЛ22-ГР94-2905/02.08.2022 г. до районната администрация на район „С.“ е поискана заверка на молба-декларация по обстоятелствена проверка за поземлен имот – незастроено дворно място, с площ от 467 кв.м., парцел № 555, УПИ Ш, квартал № 232 на кв. Редута, с идентификатор 68132.702.555 по кадастралната карта и кадастралните регистри на [населено място], одобрени със Заповед № РД-18-138/24.07.2017 г. на изпълнителния директор на АГКК. Сочи, че в срока за произнасяне по чл. 57, ал. 5 АПК кметът на район „С.“ не е издал искания административен акт, поради което е налице формиран мълчалив отказ. Сочи, че кметът в случая действа при условията на обвързана компетентност, при която следва единствено да удостовери липсата или наличието на съставен акт за общинска собственост и акт за държавна собственост до 01.06.1996 г. Изтъква, че извън правомощията на административния орган е да се произнася по въпроса дали молителят може да придобие правото на собственост върху имота по обстоятелствена

проверка или не. По изложените съображения иска отмяна на оспорения мълчалив отказ и връщане на преписката на кмета на район „С.“ за извършване на заверка на молбата – декларация. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът – кметът на район „С.“ град изразява становище за недопустимост на жалбата, като подадена след изтичане на срока по чл. 149, ал. 2 във връзка с чл. 58, ал. 1 АПК. В случай че съдът намери жалбата за допустима, моли същата да бъде оставена без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът като взе предвид изложените от жалбоподателя доводи и представените доказателства намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена срещу мълчалив отказ на кмета на район „С.“ за извършване на административна услуга от лице имащо правен интерес, депозирана в установения в чл. 149, ал. 2 от АПК срок, поради което е процесуално допустима за разглеждане. Съображенията за това са следните:

Разпоредбата на § 8 от ПЗР на АПК предвижда при производствата за извършване на административни услуги да се прилагат правилата на кодекса за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по съдебен ред. В случая съдът намира, че е приложима разпоредба на чл. 57, ал. 5 АПК, предвид обстоятелството, че самият административен орган е определил като краен срок за приключване на преписката - 01.09.2022 г., видно от приложената по делото /л.10 от делото/ справка от електронната деловодна система на район“ С.“. Това е така, тъй като за заверката на молба-декларация е необходимо да се направят съответните проверки, а понякога и събирането на доказателства, които са съществени за удостоверяването. Ето защо предвид на това, че компетентният административен орган е сезиран със заявление от 02.08.2022 г., срокът за произнасяне изтича на 02.09.2022 г., като непроизнасянето в този срок формира мълчалив отказ, който подлежи на обжалване в 1-месечен срок, съгласно чл. 149, ал. 2 АПК. Жалбата е подадена на 16.09.2022 г. т.е преди изтичане на едномесечния срок за обжалване, който изтича на 02.10.2022 г.

Разгледана по същество, същата е основателна, предвид следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 587, ал. 1 ГПК, когато собственикът на имот няма документ за правото си, той може да се снабди с такъв, след като установи с надлежни писмени доказателства пред нотариуса своето право. Според чл. 587, ал. 2 ГПК, ако собственикът не разполага с такива доказателства или ако те не са достатъчни, нотариусът извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност, чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или от определено от него длъжностно лице, в чийто район се намира недвижимият имот. Свидетелите се посочват по указание на собственика и трябва по възможност да бъдат съседи на имота. Административният орган, който е сезиран с искане за заверяване на молбата-декларация, действа при условията на обвързана компетентност и проверява само обстоятелствата дали имотът е общинска собственост, деклариран ли е в службата по МДТ и от кого и да посочи трима свидетели. Кметът не разполага с компетентност да преценява дали да извърши исканата административна услуга или да откаже след преценка, че заявителят не е доказал вещни права върху имота. Компетентен да провери основателно ли е искането за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка, като резултат от проведено охранително производство, е нотариусът. Съгласно чл. 587, ал. 3 ГПК въз

основа на доказателствата по ал. 1 и 2 нотариусът се произнася с мотивирано постановление. Ако с него правото на собственост се признава, нотариусът издава на молителя нотариален акт за собственост върху недвижимия имот.

С подаденото заявление жалбоподателката е поискала удостоверяване, че описания имот в молбата-декларация не е общинска собственост. В молбата декларация са посочени трите имена и адресите на трима свидетели, като е приложена скица на поземления имот и комбинирана скица за пълна или частична идентичност. От събраните по делото доказателства се установява, а и между страните не се спори, че в законовия срок административната услуга не е издадена, т.е. налице е мълчалив отказ. Действително на гърба на молбата –декларация в частта за удостоверяването дали имотът е общинска собственост е записано район „В.“. В този случай обаче, кметът на район „С.“ ако е счел, че заявлението не отговаря на изискванията на закона, съгласно чл. 30 АПК, е следвало да уведоми заявителя за констатираните нередовности, да определи срок за отстраняването им и да посочи какви ще са последиците при неотстраняване им. Правомощията на административния орган са ограничени единствено до удостоверяване на наличието, респективно липсата на фактите, посочени в заявлението, а именно имотът дали е общински или не.

Административният орган е задължен да извърши посочената административна услуга, след като се увери в правния интерес на молителя да получи искания документ. В удостоверението се вписват обстоятелствата, каквито административния орган е установил при извършената от него проверка и които той счита за относими към собствеността на имота. Административният орган не може да откаже извършване на услугата, тъй като така неоснователно ще препятства защитата на правата на молителя, като единствен орган, на когото законът е възложил тези удостоверителни функции. В правомощията на органа е да удостовери фактите, за които има данни в подадената молба-декларация по образец. При липса на каквото и да е произнасяне от страна на органа, съдът е препятстван да извърши проверка на законосъобразността на формирания мълчалив отказ. Мълчаливият отказ като фикция на закона представлява непроизнасяне от страна на овластен административен орган, при наличие на нормативно задължение за това, в указания от закона срок.

Поради изложеното, жалбата се явява основателна, като формираният мълчалив отказ следва бъде отменен и делото следва да се изпрати на органа като преписка с указания за заверяване на молбата – декларация в законоустановения срок с удостоверяване на данните, налични в администрацията на района.

С оглед изхода на спора и своевременно заявеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 1 АПК такива му се дължат – 10 лева ДТ и 1000 лева адвокатско възнаграждение.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. 2 и чл. 173, ал. 2 и чл. 143 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ мълчалив отказ на кмета на район „С.“ – Столична община, постановен по молба-декларация с вх. № РСЛ22-ГР94-2905/02.08.2022 г., за извършване на обстоятелствена проверка за поземлен имот – незастроено дворно място, с площ от 467 кв.м., парцел № 555, УПИ III, квартал № 232 на кв. Редута, с идентификатор

68132.702.555 по одобрения кадастрален план на [населено място].

ИЗПРАЩА преписката на кмета на район „С.“ – Столична община с указания за извършване на исканото удостоверяване по молбата-декларация на С. П. Г. в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите му .

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. П. Г., с ЕГН [ЕГН], сумата от 1100 /хиляда и сто/ лева, представляващи разноски по делото.

Решението подлежи на оспорване в 14-дневен срок от връчването му на страните пред ВАС.

.

СЪДИЯ: